

Dosarul nr. 3ra-1066/22
2-20164021-01-3ra-12102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

7 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Vitalie Miron,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
către Vitalie Miron împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la
contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2020, Vitalie Miron a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale
cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 9
septembrie 2020, s-a adresat cu o cerere către Casa teritorială de Asigurări Sociale
Cantemir, pentru recalcularea pensiei pentru stagiul de cotizare realizat după stabilirea
pensiei.

Reclamantul a menționat că, la cerere a fost anexată copia autenticată a
buletinului de identitate, copia autenticată a carnetului de muncă, copia autenticată
a livretului militar, copia autenticată a diplomei de studii, certificat de salariu,
certificat care confirmă vechimea totală în muncă în cadrul subdiviziunilor
Ministerului Afacerilor de Interne.

Prin decizia nr. 39/2020/23914 din 24 septembrie 2020 a Casei Teritoriale de
Asigurări Sociale Cantemir, s-a refuzat recalcularea pensiei, pe motiv că dreptul la
recalcularea pensiei apare doar dacă eventual nu au fost prezentate careva acte la
stabilirea inițială a pensiei.

La 20 octombrie 2020, a depus cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale,
solicitând anularea deciziei nr. 39/2020/23914 din 25 septembrie 2020 a Casei
teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir, ca fiind ilegală și să-i fie recalculată pensia

conform prevederilor legale cu includerea în stagiul total a perioadei de activitate în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne după stabilirea inițială a pensiei, aplicând prevederile art.14 lit. a) și art. 61 alin.1 ale Legii nr. 3544 din 1993.

Prin răspunsul nr. M-2538/20 din 27 noiembrie 2020 al Casei Naționale de Asigurări Sociale, s-a respins cererea prealabilă, deoarece nu s-a constatat careva temeii juridic de anulare a deciziei nr. 39/2020/23914 din 24 septembrie 2020 a Casei teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir.

În opinia reclamantului, Casa Națională de Asigurări Sociale a interpretat eronat prevederile articolului 61 al Legii nr.1544/1993, deoarece reclamantul a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne din 20 august 1992 până la 19 mai 2014, când i-a fost stabilită pensia în proporție de 50% din salariu, conform prevederilor art. 14 pct. a) și art. 44 al Legii nr. 1544 din 1993, iar conform certificatului de calcul, vechimea în muncă la momentul pensionării constituia 21 (douăzeci și unu) ani, 08 (opt) luni, 29 (douăzeci și nouă) zile.

Ulterior, în perioada 21 iulie 2014 – 3 aprilie 2015 și respectiv 6 martie 2017- 8 septembrie 2020 a activat în cadrul Academiei de Poliție și în cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în ultimul an inclusiv în funcția de șef-interimar al Inspectoratului de Poliție.

Conform certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Cantemir, stagiul total de activitate al reclamantului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne la momentul demisiei acestuia din 8 septembrie 2020 constituie 25 (douăzeci și cinci) ani, 11 (unsprezece) luni și 16 (șaisprezece) zile.

Deoarece la 19 mai 2014, la momentul stabilirii pensiei, Vitalie Miron avea un stagiul de activitate în Ministerul Afacerilor Interne de 21 ani 8 luni și 29 zile, (fapt confirmat și de CNAS), iar după pensionare a activat încă 4 ani 2 luni și 16 zile, deci stagiul total de activitate al reclamantului constituie 25 ani, 11 luni și 16 zile .

Reclamantul a solicitat declararea nulă a răspunsului nr. 39/2020/23914 din 25 septembrie 2020 a Casei teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir și deciziei nr. M-2538/20 din 27 noiembrie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula reclamantului pensia de la data de 8 septembrie 2020, cu includerea în calcul a ultimilor 4 (patru) ani compleți de muncă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și calcularea pensiei conform prevederilor art. 44 alin. (2) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, cu includerea în mărimea pensiei a 12 % adăugător (câte 3% pentru fiecare an complet de muncă), conform prevederilor art. 14 pct. a) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, achitarea restanțelor conform pensiei recalculate, începând cu data de 8 septembrie 2020 și până la momentul primirii deciziei și încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale a cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Vitalie Miron.

La 12 iulie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Vitalie Miron, reprezentat de avocatul Lilian Osoian, a depus apel nemotivat, iar la 13 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus apel motivat împotriva hotărârii din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a actului judecătoresc și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 68).

Prin decizia din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de către Vitalie Miron, prin intermediul avocatului Lilian Osoian, cu menținerea hotărârii din 24 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a notat că articolul 61 alin. (2) din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993 se referă la pensia stabilită pentru limită de vârstă și este aplicabil cazului doar în situația în care la stabilirea pensiei au fost aplicate art. 2 alin. (2) din aceeași Lege, condiție care nu a fost întrunită. Or, Vitalie Miron a obținut dreptul la pensie pentru vechime în muncă începând cu 20 mai 2014, însă ultimul nu este beneficiar și al pensiei pentru limita de vârstă, deoarece pensia stabilită anterior poate fi recalculată doar în baza documentelor suplimentare referitoare la vechimea în muncă și drepturile salariale, care au avut loc până la acordarea dreptului la pensie. Mai mult, recalcularea pensiilor stabilite anterior poate avea loc în cazul în care este prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciul militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne, situație ce nu se regăsește în speța deferită judecării.

Curtea de Apel Chișinău a stabilit că Vitalie Miron ar putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei, doar în cazul în care a apărut dreptul de a alege între a beneficia de dreptul la diferite pensii, însă, în speță astfel de circumstanțe nu s-au constatat, reclamantul a pretins din nou la aceeași categorie de pensie, de care beneficiază din 20 mai 2014.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a apreciat că răspunsul nr. 39/2020/23914 din 25 septembrie 2020 al Casei teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir și decizia nr. M2538/20 din 27 noiembrie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale sunt legale și întemeiate.

La 4 august 2022, Vitalie Miron a depus recurs nemotivat, iar la 25 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza doar prin prisma unui singur articol și anume art. 61 din Legea nr. 1544, însă fără a aplica în coraborare și alte prevederi ale legislației aplicabile speței.

A menționat că, nu pretinde la stabilirea repetată a dreptului de pensie, deoarece el l-a dobândit deja din anul 2014. Însă, acum el solicită doar recalcularea pensiei stabilite anterior conform vechimii mai mari acumulate ulterior în muncă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 5 iulie 2022, dispozitivul deciziei a fost notificat, prin intermediul poștei electronice, recurentului la 22 iulie 2022. Decizia integrală din 5 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată

recurentului, la 7 octombrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f.d.130, 135).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 27 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatei Casei Naționale de Asigurări Sociale i-a fost expediată copia recursului depus de Vitalie Miron, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 24 noiembrie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată, deoarece actele judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare sunt întemeiate și legale.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vitalie Miron.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Vitalie Miron se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Nina Vascan

Nicolae Craiu